

Reden var bygget tæt ind til Stammen, og Korsnæbhunnen sad og varmede 4 Unger, som var saa store, at de flagrede ud. De blev fanget og undersøgt; de var gule med sorte Pletter.

HALFDAN LANGE

ANMELDELSER

Prof. Dr. ERWIN STRESEMANN: Aves. Handbuch der Zoologie, Bind VII (Sauropsider) 2. Halvdel. Kwart, XI + 899 Sider, 944 Tekstfigurer. Walter de Gruyter & Co., Berlin og Leipzig, 1927—1934. — I April 1927 forelaa 1. Hefte af »Aves«, og med 8. Hefte, der udkom i Sommer, har dette glimrende Værk faaet sin Afslutning. For Tekstens Kvalitet borger Prof. STRESEMANN's Navn, som nok i Øjeblikket maa anses for det førende indenfor Europas Ornithologi.

STRESEMANN's Haandbog i Ornithologi er et Værk, som nu, da det er der, maa anses for uundværligt for videnskabeligt arbejdende Ornithologer i alle Lande, lige meget hvilken Gren af Ornithologien de dyrker; skal man se et eller andet udenfor sit snævrere Speciale, har man her en fortrinlig Vejledning, og ønsker man at vide mere end »Aves« giver, eller vil man se de originale Kilder, kan man søge i Litteraturlisten, der alene fylder 27 Sider, hvilket uvilkaarlig giver et Begreb om det kolossale Arbejde, som ligger til Grund for Værkets Udarbejdelse. Man finder Oplysninger om almene Forhold ved Fuglenes Anatomi og Fysiologi, Embryologi, Forplantnings- og Ernæringsbiologi, Stemme, geografiske Udbredelse, Trækforhold og Parasiter; endelig er der Afsnittet om Fuglenes Afstamning og Inddeling, der tilsammen fylder 125 Sider. I Fuglenes Klasse skelnes mellem 49 Ordener, men af disse er jo kun et Mindretal repræsenteret her i Norden. Ordningen af Stoffet er særdeles overskuelig; foroven paa hver Side angives, hvilket Hovedafsnit i Øjeblikket behandles, og i Margen anføres de mere begrænsede Emner.

Skade kun at Værket er saa kostbart: RM. 114,40 i Hefter og RM. 125,40 indbundet; omregnet til Danske Kroner faar man jo desværre for Tiden nogle andre, højere Tal at se. LØPP.

ALWIN PEDERSEN: Polardyr. Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, København, 1934. — I en pragtfuldt illustreret Bog meddeler Forf. en Række Iagttagelser, samlet under et 5 Aars Ophold i Østgrønland i Omraadet mellem Scoresbysund og Danmarkshavn. Efter et Forord gives en kort Beskrivelse af Landets Naturforhold. Herefter gaar Forf. over til Omtale af de forskellige Pattedyr, som træffes paa Land, i alt Fald til Tider (herunder saaledes Isbjørn og Hvalros).

Fuglene behandles paa 43 Sider. Fjældrypen, den Rødstrubede Lom

og Gæssene (Kortnæbbet Gaas og Bramgaas) helliges særlige Kapitler. — Der er pragtfulde Billeder af den Rødstrubede Lom paa og ved Reden og med Unger; af stor Interesse er den Iagttagelse, at ♂ er den ivrigste af Forældrene til at passe Yngelen, hvilket bl. a. konstateredes ved skudt Fugl; imidlertid har Ref. i Modsætning til Forf. gentagne Gange (1 Gang i Nordøstgrønland) set mere end 1 Lompar i samme Sø. — Interessant er det store Ægantal, som Forf. konstaterede i Bramgaaserejerne; kun 5 af 36 indeholdt 3—4 Æg, Resten 5—6, ja helt op til 9 Æg, men om et »Kuld« paa 15 udtales dog den rimelige Formodning, at det var sammenlagt. — Et Kapitel med Overskriften »Et Søfuglenes Eldorado« handler om en lille, flad Ø, Sandøen, hvor Ederfugle, Havlitter, Havterne og Sabinemaager ruger. — Til »Fjældmarkens Fugle« henregnes Islandsryle, Stenvender, Præstekrave, Selning og Lille Kjøve, men kun af de 3 sidstnævnte findes Fotografier og nærmere Omtale; hvad Kjøven angaar, turde det næppe gælde som fast Regel, at Vadefuglenes Dununger bliver dens Hovedføde i daarlige Lemmingaar.

Bogen er tilegnet Prof. Ad. S. JENSEN. Billederne er udmærkede, Sproget let læseligt, »Germanismer« træffes dog enkelte Steder. Forf. har mange gode Iagttagelser, men hans Tydninger kan undertiden nok forekomme at lyde lidt mærkelige, saaledes f. Eks. Paastanden om Tilstedeværelsen af et gammelt, eskimoisk Ederfuglevarp paa Sandøen.

LØPP.

WILHELM MEISE: Die Vogelwelt der Mandschurei. Abhandlungen und Berichte der Museen für Tierkunde und Völkerkunde zu Dresden. Band XVIII, Nr. 2. 1934; pp. 1—86. — 1927—29 foretog WALTER STÖTZNER en Ekspedition til det daværende Mandshuri; hvad der blev samlet ind af Fugle er kommet i Dresdener Museet og er nu blevet beskrevet af MEISE. MEISE's meget omhyggelige Værk faar ogsaa derigennem Betydning, at Landet nu som selvstændigt Rige under Navnet Manshukuo er »aabnet«, og at man derfor kan vente nye Bidrag til dets Ornithologi, vel specielt fra japanske Forskeres Side. Som Haandbog over Manshukuos Avifauna er MEISE's Bearbejdelse over STÖTZNER's Fuglemateriale ganske udmærket; den er nemlig langt mere end en blot og bar Beskrivelse af de hjembragte Skind. Alt, hvad hidtil vidstes om Landets Fugleverden — omend det ikke var store Sager — er samlet, alle endemiske Racer er kritisk gennemgaaet og flere nye beskrevet, og de mandshuriske Fugleformer er sat i Relation til de tilstødende Landes, hvorved interessante zoogeografiske Synspunkter er gjort gældende, især er Racekredsteorien udbygget og forbedret. Den mandshuriske Fauna er typisk palæarktisk, dog er Tilstedeværelsen af flere sydlige Slægter saasom *Dicrurus*, *Zosterops*, *Pericrocotus*, *Terpsiphone*, *Ianthocincla*, *Ninox* o. a. paafaldende.

STÖTZNER's værdifulde Materiale (2400 Skind) kunde ikke finde nogen bedre Bearbejder end MEISE, og Mandshuriet er fra at være en af den palæarktiske Regions mindst kendte Provinser nu traadt ind i Rækken af de bedst udforskede Lande i Østasien. Igennem MEISE's

Bog er de grundlæggende Træk af de østligste palæarktiske Omraaders Fugleliv blevet kendt, og hans Værk vil derfor blive en nødvendig Haandbog for enhver, der giver sig af med Studiet af de palæarktiske Fugle.

F. SALOMONSEN

FORENINGSMEDDELELSER

Ligesom i tidligere Aar kunde Foreningen ved Professor, Dr. Ad. S. JENSEN's Velvilje afholde sine Møder i Universitetets Zoologiske Auditorium. Mødet 21. Marts 1934, til hvilket der ventedes særlig stor Tilslutning, afholdtes dog i Fysiologisk Instituts store Auditorium, der velvilligst var stillet til Foreningens Raadighed af Professor H. M. HANSEN.

Generalforsamling.

Tirsdag 16. Januar 1934 afholdtes Foreningens ordinære Generalforsamling; ca. 60 Medlemmer havde givet Møde.

Efter at Overretssagfører H. REPSDORPH var blevet valgt til Dirigent for Generalforsamlingen, aflagde Formanden, Overlæge O. HELMS, Beretning om Foreningens Virksomhed i 1933. Medlemstallet var glædeligvis steget, saaledes at Foreningen ved Aarets Udgang talte ca. 480 Medlemmer. Den nye Bestemmelse om Optagelse af ekstraordinære Medlemmer havde i væsentlig Grad bidraget til Stigningen i Medlemstallet. I Aarets Løb var der afholdt 5 Møder med Foredrag samt 5 Ekskursioner, og Tidsskriftet var udsendt i det sædvanlige Omfang. Med Glæde maatte man konstatere den stadig voksende Deltagelse fra Medlemmernes Side saavel til Møderne som paa Udflugterne. Da det var ret vanskeligt at skaffe Foredragsholdere til Møderne, opfordredes Medlemmerne til at anmelde Foredrag eller andre Meddelelser, som egner sig til at forelægges paa Møderne. Formanden rettede en speciel Tak til de Medlemmer, der anvendte en væsentlig Del af deres Tid og Arbejdskraft i Foreningens Tjeneste, og fremhævede her Cand. B. LØRPENTHIN som Redaktør, Kontorchef AXEL KOEFOED som Kasserer samt Konservator HARRY MADSEN som Leder af Ekskursionerne og Bestyrer af Foreningens Bibliotek.

Biblioteket var blevet ret godt benyttet i Aarets Løb. Det var ønskeligt at anvende nogle flere Penge paa dets Udvidelse, hvad de økonomiske Forhold i Øjeblikket dog ikke tillod, men Gaver, særlig af ældre dansk ornithologisk Litteratur, vilde altid være velkommen.

Hvervet som Opsynsmand paa Jordsand var i Sommeren 1933 varetaget paa bedste Maade af et af Foreningens Medlemmer, Stud. mag. CHR. G. VIBE, der har publiceret en Beretning om Forholdene paa Øen i sidste Aargang af Tidsskriftet. Særlig af Hensyn til den store Mængde Trækfugle, der besøger Jordsand, vilde det være ønskeligt, om man kunde holde Opsyn paa Øen til hen paa Efteraaret.